

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 4C/563/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813210835
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8813210835.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovaným: 1. Q. U., K.. X.XX.XXXX, O. V. Č.. XX, 2. Ľ. F.S., K.. XX.X.XXXX, O. XXX XX F.-V., V. P. XXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných v 1. až 2. rade: Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Petrovská 10, 909 01 Skalica, IČO: 42 264 154, zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, o zaplatenie sumy 14.666,98 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie zastavuje v časti o zaplatenie sumy 2.606,42 eur s príslušenstvom.

Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu 10.295,60 eur spolu s úrokom z omeškania: 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 07. 2009 do zaplatenia, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 08. 2009 do zaplatenia, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 09. 2009 do zaplatenia, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21.10. 2009 do zaplatenia, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 11.2009 do zaplatenia, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21.12. 2009 do zaplatenia, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 01. 2010 do zaplatenia, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 02.2010 do zaplatenia, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 03. 2010 do zaplatenia, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 04.2010 do zaplatenia, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 05. 2010 do zaplatenia, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 06. 2010 do zaplatenia, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 07. 2010 do zaplatenia, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 08. 2010 do zaplatenia, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 09. 2010 do zaplatenia, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 10. 2010 do zaplatenia, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 11. 2010 do zaplatenia, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 12. 2010 do zaplatenia, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 01. 2011 do zaplatenia, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 02. 2011 do zaplatenia, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 03. 2011 do zaplatenia, 9,25 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 04. 2011 do zaplatenia, 9,25 % ročný úrok z omeškania zo sumy 7.059,84 eur od 21. 05. 2011 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Splnením povinnosti jedným zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť plnenia druhého žalovaného.

V prevyšujúcej časti súd žalobu žalobcu z a m i e t a .

O trovách konania b u d e rozhodnuté samostatným uznesením v lehote do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa pôvodne podanou žalobou na tunajšom súde dňa 2.7.2012 domáhal voči žalovaným zaplata sumy 14.666,98 eur spolu s príslušenstvom a náhrady trov konania. Podanie návrhu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 24.3.2011 medzi postupcom W. W., U..W.. a postupníkom spol. EOS KSI Slovensko s.r.o., postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Ďalej uviedol, že pôvodný veriteľ a žalovaní vtedy v 1. a 2. rade uzatvoril dňa 22.4.2005 Zmluvu č. XXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky. Na základe zmluvy pôvodný veriteľ poskytol žalovaným peňažné prostriedky postupcu v znení ich dodatkov. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v zmluve a všeobecných podmienkach. Žalovaný v 3. rade (teraz v 2. rade) prevzal na seba ručiteľský záväzok. Vzhľadom na to, že žalovaní neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa zmluvy, postupca od zmluvy odstúpil a vyzval ich na úhradu dlžnej sumy. Žalovaný v 1. rade uznal vyššie uvedený záväzok v Dohode o uznaní záväzku.

Súd uznesením zo dňa 13.12.2012 konanie pokiaľ sa týkalo vtedy žalovanej v 2. rade zastavil, zaviazal žalobcu uhradiť vtedy žalovanej v 2. rade trovy konania vo výške 705,01 eur pozostávajúce z trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu žalovanej v 2. rade a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej v 2. rade súd trovy konania nepriznal. Súd žalobu žalobcu pokiaľ sa týka žalovaných v 1. a 3. rade (teraz 2. rade) vylúčil na samostatné konanie.

Žalobca podaním zo dňa 14.1.2014 zobral žalobu v časti istiny 2.606,42 eur späť a zároveň žiadal pripustiť zmenu žaloby tak, že žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu 12.060,56 eur spolu s úrokom z omeškania: 8,5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 07. 2008 do zaplata, 8,5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 08. 2008 do zaplata, 8,5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 09. 2008 do zaplata, 8,5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 10. 2008 do zaplata, 6,5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 11. 2008 do zaplata, 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 12. 2008 do zaplata, 10 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 01. 2009 do zaplata, 10% ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 02. 2009 do zaplata, 9,5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 03.2009 do zaplata, 9,25 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 04. 2009 do zaplata, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 05.2009 do zaplata, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 06. 2009 do zaplata, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 07. 2009 do zaplata, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 08. 2009 do zaplata, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 09.2009 do zaplata, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21.10. 2009 do zaplata, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 11. 2009 do zaplata, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 12. 2009 do zaplata, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21.01. 2010 do zaplata, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 02. 2010 do zaplata, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 03. 2010 do zaplata, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 04. 2010 do zaplata, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 05. 2010 do zaplata, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 06. 2010 do zaplata, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 07. 2010 do zaplata, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 08. 2010 do zaplata, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 09. 2010 do zaplata, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 10. 2010 do zaplata, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 11. 2010 do zaplata, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 12. 2010 do zaplata, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 01. 2011 do zaplata, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 02. 2011 do zaplata, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 03. 2011 do zaplata, 9,25 % ročný úrok z omeškania zo sumy 147,08 eur od 21. 04. 2011 do zaplata, 9,25 % ročný úrok z omeškania zo sumy 7.059,84 eur od 21. 05.

2011 do zaplataenia s tým, že splnením povinnosti jedným zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť plnenia ostatných žalovaných. Súd na pojednávaní dňa 3.7.2014 pripustil zmenu žaloby tak, ako to žalobca požadoval.

Žalovaný v 1. rade s pôvodne podanou žalobou žalobcu súhlasil, k zmenenej žalobe sa už nevyjadril.

Žalovaný v 2. rade žiadal pôvodne podanú žalobu zamietnuť a vzniesol námietku premlčania, k zmenenej žalobe sa nevyjadril.

Vedľajší účastník na strane žalovaných žiadal žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť a vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, a to Zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 22.4.2005, Všeobecnými obchodnými podmienkami v znení dodatku zo dňa 1.9.2004, Dohodou o zabezpečení úveru životným poistením zo dňa 22.4.2005, Dohodou o ručení zo dňa 22.4.2005, Oznameniami o postúpení pohľadávky adresovanými žalovaným zo dňa 12.4.2011, Dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 12.9.2011, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2011 medzi W. W., U..W.. a žalobcom a prílohou č. 1 k tejto zmluve o postúpení, Pokusmi o zmier zo dňa 12.6.2012. Ďalej vykonal dokazovanie oboznámením sa so spisom tunajšieho súdu sp.zn. XC/XXX/XXXX a z jeho obsahu najmä písomnými podaniami žalobcu a prednesmi jeho právneho zástupcu, výpoveďami žalovaných v 1. a 2. rade. Ďalej súd vykonal dokazovanie prednesom právneho zástupcu žalobcu, výpoveďou žalovaného v 2. rade, písomným podaním žalobcu zo dňa 14.1.2014, zo dňa 22.4.2014 spolu s prílohami a to výzvami k úhrade a oznámeniami o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 20.4.2011 a poštovými podaciami hárkami, úradným záznamom zo dňa 17.4.2014, oznámením W. W., U..W.. k žiadosti súdu zo dňa 13.5.2014, písomným podaním žalobcu zo dňa 3.6.2014, Oznamením o vstupe vedľajšieho účastníka na strane žalovaných do konania zo dňa 27.5.2014, vyjadrením vedľajšieho účastníka na strane žalovaných zo dňa 30.6.2014 a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Postupca W. W., U..W.. ako veriteľ a žalovaný v 1. rade ako dlžník uzavreli dňa 22.4.2005 v súlade s ust. § 497 až 507 Obchodného zákonníka Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Podľa článku I. zmluvy, predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve. Výška úveru bola 11.617,87 eur (350.000,-Sk), úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 8,60 % ročne, splatnosť úveru bola dohodnutá formou mesačných splátok vo výške 1.447,08 eur (4.431,- Sk) splatných k 20. dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky bola dňa 20.5.2005 a konečná splatnosť úveru dňa 20.4.2015. Účelom úveru bola rekonštrukcia bytu.

Podľa bodu 2. článku V. zmluvy, dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami veriteľa, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne vyhlasuje, že sa oboznámil so sadzobníkom a súhlasí s ním, pričom pre účely zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané veriteľom s účinnosťou od 1.8.2002.

Ako vyplýva z bodu 3. článku V. zmluvy všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v úverovej zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami VOP, ktoré sú súčasťou zmluvy, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

Podľa bodu 4. článku V. zmluvy zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú, podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

V zmysle Článku 7., bod 7.2.4. Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“), banka poskytne splátkový úver, t. j. peňažné prostriedky do výšky určenej v zmluve o úvere a po splnení podmienok uvedených v zmluve o úvere a to takým spôsobom, že pripíše peňažné prostriedky v prospech účtu uvedeného v základných podmienkach zmluvy o úvere. Vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov a úrokov sa uskutoční formou splátok klienta.

Ako vyplýva z Článku 7., body 7.3.2., 7.3.3. VOP, pohľadávku z úveru, ktorá sa skladá z istiny, jej súčasti a príslušenstva spláca Klient pravidelnými splátkami, periodicitou dohodnutou v základných podmienkach

zmluvy o úvere. Splátka je uhradená včas, ak je pripísaná na účet banky najneskôr v deň splatnosti splátky a banka má možnosť poukázanou sumou nakladať.

Podľa Článku 7, bod 7.4.2. VOP, úver sa úročí denne odo dňa poskytnutia úveru do dňa predchádzajúceho dňu splatenia úveru. Klient je povinný zaplatiť banke úroky z úveru v posledný deň každého úrokového obdobia, t. j. časového obdobia dohodnutého v zmluve o úvere resp. spôsobom v nej dohodnutým, počas ktorého sú Bankou účtované úroky, na konci ktorého sú úroky splatné a po ktorom môže nasledovať ďalšie úrokové obdobie.

V zmysle Článku 7., bod 7.6.1. VOP, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany Klienta alebo, ak je Klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré tvoria viac ako 10 dní, banka je oprávnená a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požiadať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere, a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti, b) vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť. Účinnosť výpovede banky nastáva okamžite bez výpovednej lehoty, dňom jej doručenia klientovi. Odstúpením od zmluvy o úvere nezaniká záväzok klienta splatiť pohľadávku banky vrátane jej príslušenstva.

Podľa predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 568/2011/CE zo dňa 24.3.2011 spolu s jej prílohou, kde je uvedené meno a priezvisko, rodné číslo žalovaných, spolu s číslom úverového účtu a dátumom uzavretia zmluvy, došlo k postúpeniu pohľadávky z postupcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. na postupníka - žalobcu, čím je preukázaná aktívna legitimácia žalobcu v tomto konaní.

Z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2011 vyplýva, že istina úveru po splatnosti predstavuje sumu 13.695,02 eur, počet dní omeškania bol 1190, úroky z omeškania predstavujú sumu 971,96 eur a úroky z úveru 0,00 eur, pričom splatnosť úveru nastane dňa 20.4.2015.

Žalobca výzvami k úhrade zo dňa 26.4.2011 vyzval žalovaných na okamžité uhradenie čiastky 14.921,66 eur najneskôr do dňa 10.5.2011.

Právny zástupca žalobcu listami zo dňa 12.6.2012 označenými ako Pokus o zmier, vyzval žalovaných na uhradenie pohľadávky spolu v sume 15.747,30 eur, pozostávajúcej z neuhradeného úveru vo výške 13.695,02 eur, zmluvného/zákonného úroku vo výške 930,32 eur, úroku z omeškania vo výške 971,96 eur, dlžníkom uznaných nákladov inkasného konania v sume 150 eur.

Postúpenie predmetnej pohľadávky oznámil právny predchodca žalobcu žalovaným listami zo dňa 12.4.2011.

Z dohody o ručení zo dňa 22.4.2005 medzi pôvodným veriteľom W. W. U..W.. a ručiteľom žalovaným v 2. rade vyplýva, že tento sa zaviazal uspokojiť pohľadávku žalovaného v 1. rade (a pôvodne žalovanej v 2. rade, voči ktorej bolo konanie zastavené) zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v prípade, ak dlžníci neuhradia veriteľovi pohľadávku riadne a včas.

Dňa 12.9.2011 bola uzatvorená Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku (ďalej len „Dohoda“) medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade. V Článku 2. Dohody - Uznanie záväzku, žalovaný ako osoba uvedená v bode 1.2 uznal čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom, s tým, že dlžná suma pozostáva z istiny v sume 13.695,02 eur, nákladov na inkasné konanie v sume 150 eur a ostaného príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy. V Článku 3. Dohody - Forma splatenia záväzku, bod 3.1. osoba uvedená v bode 1.2. vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

Žalovaný v 1. rade vo výpovedi uviedol, že podpísal zmluvu o splátkovom úvere, no bližšie okolnosti podpisu nevie uviesť vzhľadom k odstupe času. Zmluvu splácal asi rok a pol od uzavretia v dohodnutých splátkach, potom však mal finančné problémy a nakoniec mu začali chodiť upomienky. Dohodu o splátkovom kalendári, podpísal v sobotu, u neho doma na dvore, keď za ním prišiel pán Q.. Doniesol dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, kde bolo vypísané meno žalovaného s tým, že žalovaný mu spomínal svoje finančné ťažkosti, vtedy som mu podpísal túto zmluvu, pričom ho žiadal, aby mu boli povolené primerané mesačné splátky. Žalovaný žiadal aspoň prvý polrok do 200 eur, tento

pán mu však uviedol, že sa musí dohodnúť resp. poradiť s nadriadenými, zobral túto dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, odišiel preč a potom sa vrátil po niekoľkých dňoch. Doniesol zmluvu, kde bola uvedená výška splátok celkovo 460 eur, vtedy žalovaný uviedol, že vzhľadom k svojej situácii si nemôže dovoliť splácať pohľadávku v takýchto splátkach.

Žalovaný v 2. rade vo výpovedi uviedol, civilné konanie sa nevedlo, avšak sa viedlo trestné konanie v tejto veci, kde sa podľa jeho názoru pôvodne žalovaná v 2. rade účinne domáhala relatívnej neplatnosti zmluvy a táto skutočnosť má vplyv pochopiteľne aj na žalovaného v 3. rade. Nikde v spise nie je uvedený dátum splatnosti uplatnenej pohľadávky s tým, že žalovaný v 3. rade z opatrnosti vznáša námietku premlčania a žiada žalobu zamietnuť, priznať náhradu trov konania. Neskôr uviedol, že žiada žalobu zamietnuť a trvá aj na vznesenej námietke premlčania v tejto veci. On je v tomto nevinne, naviac ak pôvodne žalovaná v 2. rade nie je účastníčkou konania, už teraz je účastníkom konania iba žalovaný v 1. rade a on.

Z Oznámenia k žiadosti súdu zo dňa 13.5.2014 je zrejmé, že zo strany W. W., U..W.. nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru vzniknutého z predmetnej zmluvy o splátkovom zo dňa 22.04.2005 uzatvorenej medzi W. W., U..W.. ako veriteľom a žalovanými ako dlžníkmi pred postúpením pohľadávky v zmysle Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2011 spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. Položky „preklasifikovanie pohľadávky“, „odúčtovanie istiny z ANI“ a „doúčtovanie istiny ANI“ uvedené v prehľade transakcií úveru, sú interné účtovné operácie, ktoré nemajú vplyv na výšku pohľadávky.

Žalobca v písomnom podaní zo dňa 3.6.2014 uviedol, že dňa 24.03.2011 pôvodný veriteľ postúpil na žalobcu uvedenú pohľadávku v celkovej výške 14.666,98 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 13.695,02 eur a z úroku z omeškania vo výške 971,96 eur. Istina vo výške 13.695,02 eur pozostáva z neuhradeného úveru, z poplatkov a zo zmluvných úrokov. Žalovaný dňa 22.04.2005 čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 11.617,87 eur (350.000,-Sk) - čerpanie peňažných prostriedkov je v platobnej histórii označené ako „Bezhot. čerpanie úveru“. Žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 4.712,62 eur, pričom k poslednej úhrade došlo dňa 20.12.2007. Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 4.504,67 eur, na poplatky bola započítaná suma vo výške 132,78 eur a na úrok z omeškania bola započítaná suma vo výške 75,17 eur. Žalobca tiež uviedol, že v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch sa zákon nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu. V zmysle čl. 1 Zmluvy o spotrebnom úvere č. XXXXXXXXXX je účelom úveru rekonštrukcia bytu. Z uvedeného vyplýva, že pôvodný veriteľ nebol povinný uvádzať v zmluve výšku ročnej percentuálne miery nákladov.

Vedľajší účastník na strane žalovaných vo svojom písomnom podaní zo dňa 30.6.2014 uviedol, že žalobca vymáha v predmetnom konaní svoje právo na zaplatenie pohľadávky 14.666,98 eur s prísl. po uplynutí dvojročnej premlčacej doby, nakoľko prvý raz mohol vykonať svoje právo a vymáhať žalovanú sumu v deň nasledujúci po dni, kedy odstúpil právny predchodca žalobcu, od zmluvy č. XXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 22.04.2005 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Žalobca v žalobe uvádza nasledovné tvrdenie: „Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, postupca odstúpil od zmluvy a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy“. Niet pochýb, že v prípade odstúpenia ide o vznik bezdôvodného obohatenia, čo jasne vyplýva zo znenia ods. 2 § 451 Občianskeho zákonníka. Žalobca neuvádza v žalobe deň odstúpenia jeho právneho predchodcu od zmluvy, ani nepriložil listinný dôkaz, na základe ktorého je preukázané, že jeho právny predchodca od zmluvy odstúpil. Je zrejmé, že odstúpenie od zmluvy nastalo ešte pred dňom 24.03.2011, kedy došlo k postúpeniu pohľadávky, keďže pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala sumu 14.666,98 eur. V tejto čiastke je zahrnutá istina ešte nesplatenej pôžičky vrátane úrokov z omeškania a zmluvných pokút. Uznanie dlhu vykonané prostredníctvom dokumentu „Dohoda o uznaní úväzku“ je právne neplatný dokument, a to na základe § 558 Občianskeho zákonníka. : Uznanie dlhu bolo vykonané na predtlačí, pričom listina bola označená ako „Dohoda o uznaní záväzku“, ktoré označenie môže občana - spotrebiteľa s minimálnym právnym vedomím za určitých okolností neustáleho upozorňovania a zastrasovania zo strany veriteľa, priviesť k rozhodnutiu uzatvoriť takúto dohodu, aby už nebol viac vystavený postihom a zastrasovaniu. Spotrebiteľ si ani neuvedomuje, aké vyhlásenia podpísal. V uvedenej dohode je nedostatočne vysvetlený inštitút premlčania, nie sú tam uvedené roky premlčacej doby v prípade uznania záväzku, ani tam nie je uvedené, že premlčaný záväzok znamená, že súd ho na námietku premlčania žalobcovi neprisúdi. Vyhlásenie o vedomosti o premlčaní záväzku

sa nachádza v predmetnej dohode bez náležitého vysvetlenia. Vedľajší účastník na strane žalovaných namietal aj premlčanie jednotlivých splátok úveru poskytnutého podľa zmluvy v trojročnej premlčacej dobe podľa § 103 Občianskeho zákonníka. Vzniesol námietku premlčania, žiadal žalobu zamietnuť.

V zmysle § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

V zmysle § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré a) je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, b) môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklostí a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, lesť, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

V zmysle § 23a ods. 1. a 2. zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Ako vyplýva z § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

V zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Ako vyplýva z § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V zmysle § 111 Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Podľa § 511 Občianskeho zákonníka ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

V zmysle § 533 Občianskeho zákonníka, kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne. Podľa § 531 ods. 4 Občianskeho zákonníka, námietky, ktoré má voči veriteľovi pôvodný dlžník, môže uplatniť aj osoba, ktorá dlh prevzala.

Ako vyplýva z § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 546 Občianskeho zákonníka, dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

Ako vyplýva z § 548 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka, učiteľ je povinný dlh splniť, ak ho nesplnil dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval. Ručiteľ môže proti veriteľovi uplatniť všetky námietky, ktoré by mal proti veriteľovi dlžník. Uznanie dlhu dlžníkom je účinné voči ručiteľovi, len keď s ním vysloví súhlas.

V zmysle § 1 ods. 1, ods. 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu,

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Ako vyplýva z § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

V zmysle článku 3 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Na predmetnú úverovú zmluvu, kde účelom úveru bola rekonštrukcia bytu sa v zmysle § 1 ods. 1 písm. a) zákona NR SR č. 285/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy nevzťahuje tento zákon, no súd je toho názoru, že žalovaným má byť pri posúdení nárokov žalobcu z predmetnej zmluvy poskytnutá ochrana v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na vyššie uvedené závery, keďže nepochybne ide v danom prípade o spotrebiteľskú zmluvu, ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka predstavuje korektív pre použitie ustanovení Obchodného zákonníka a to aj napriek charakteru úverovej zmluvy ako absolútneho obchodu. Uvedené znamená, že Obchodný zákonník možno v prípade spotrebiteľskej zmluvy aplikovať iba tam, kde nenarazí na obmedzenia vyplývajúce z Občianskeho zákonníka.

V zmysle ust. § 96 ods. 1 a ods 3 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti, alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Aj je návrh vzatý späť v časti, súd konanie v tejto časti zastaví. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podaním doručeným súdu dňa 14.1.2014 žalobca zobral žalobu späť v časti istiny 2.606,42 eur a zároveň zmenil petiu žaloby ako už bolo uvedené vyššie, v ktorej časti došlo k pripusteniu zmeny žaloby. Vzhľadom na vyššie uvedené súd konanie v rozsahu späťvzatia, teda ohľadne sumy 2.606,42 eur zastavil.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že k uzatvoreniu zmluvy o splátkovom úvere medzi účastníkmi konania došlo dňa 22.4.2005, pričom bol žalovanému v 1. rade (spolu s pôvodne žalovanou v 2. rade, voči ktorej bolo konanie zastavené) poskytnutý úver vo výške 11.617,87 eur, úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 8,60 % ročne, splatnosť úveru bola dohodnutá formou mesačných splátok vo výške 1.447,08 eur splatných k 20. dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky bola dňa 20.5.2005 a konečná splatnosť úveru dňa 20.4.2015.

V súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, je potrebné v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov (premlčanie, odstúpenie od zmluvy), na tieto vzťahy aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo.

Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

Súd je toho názoru, že ust. čl. V bod 4. zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 22.4.2005 v rozpore s § 54 ods. 1 OZ zhoršuje postavenie žalovaných ako spotrebiteľov, keďže výlučnou aplikáciou Obchodného zákonníka sa prakticky vylučuje použitie ust. Občianskeho zákonníka. Paušálne uprednostnenie

Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľov nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

V danej súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Uvedené ustanovenie zmluvy (čl. V bod 4.) je tak možné považovať aj za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka.

Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy, dvojaká právna úprava zmluvných pokút a pod). Vzhľadom na vyššie uvedené, nie je možné akceptovať, aby na inštitút ako je napríklad odstúpenie od zmluvy resp. premlčanie v typickej občianskoprávnej veci mala dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre spotrebiteľov výhodnejšia. V bežných medziľudských vzťahoch môže použitie podnikateľského práva na spotrebiteľský vzťah v rozpore s princípom právnej istoty a dôvery v objektívne právo narážať na predstavy spotrebiteľov, že na nich dopadá občianske právo a nie Obchodný zákonník.

V danej súvislosti súd poukazuje aj na názor vyslovený v napr. v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.9.2012 sp.zn. 20Co/35/2011, rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.09.2013 sp.zn. 1Co/95/2013.

Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.01.2014 sp.zn. 19Co/98/2013 „...aj keď je úverová zmluva absolútnym obchodom a je nutné na ňu aplikovať Obchodný zákonník, prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva, a teda že úprava Občianskeho zákonníka je pre nepodnikateľov výhodnejšia a obchodnoprávnu úpravu nemožno považovať za výhodnejšiu ani z pohľadu možnosti splácania úveru pri zachovaní zmluvy, keďže úprava zmluvnej klauzuly o odstúpení od zmluvy predpokladala zároveň zosplatenie úveru. Preto na predmetnú spotrebiteľskú vec v časti právneho úkonu - odstúpenie od zmluvy dopadá úprava občianskeho práva.“

Spotrebiteľia môžu právom očakávať, že zmluvné podmienky koncipované v rámci štandardnej typovej zmluvy ich nezaväzujú, pokiaľ sú nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka. Ide o jednostrannú kogentnosť ustanovení Občianskeho zákonníka v záujme vyššej ochrany pri štandardných typových zmluvách (porov. Kristián Csach, Štandardné zmluvy, Vydavateľstvá Aleš Čeněk).

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na uvedené je súd povinný z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

Žalobca si po pripustení zmeny žaloby uplatňuje iba svoj nárok na 82 neuhradených splátok úveru splatných odo dňa 20.7.2008.

K mimoriadnemu zosplateniu úveru došlo listami žalobcu zo dňa 20.4.2011, ktorými žalovaných vyzval na úhradu celého dlhu najneskôr do dňa 4.5.2011.

Do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, je potrebné začiatok plynutia premlčacej doby stanoviť v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach,

začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Nepremilčuje sa teda celý dlh naraz, ale každá jednotlivá splátka úveru má samostatnú trojročnú premlčaciu dobu. Vzhľadom na skutočnosť, že žaloba bola podaná na súde dňa 2.7.2012, jedná sa o splátky splatné najneskôr 2.7.2009. Nepremilčanými splátkami tak sú splátky splatné tri roky späťne od podania žaloby. Keďže v danom prípade bola splatnosť jednotlivých splátok dohodnutá k 20. dňu v mesiaci, nepremilčanými splátkami sú tie, ktoré sú splatné odo dňa 20.6.2009. Jedná sa tak o 70 nepremilčaných splátok po 147,08 eur, teda spolu ide o istinu a úrok z úveru v sume 10.295,60 eur. Uvedený nárok súd považuje za dôvodný, preto ho žalobcovi v uvedenom rozsahu priznal. Nárok žalobcu na 12 premlčaných splátok splatných pred 2.7.2009, ktoré boli žalobcom tiež uplatnené, súd ako nedôvodný zamietol.

Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka, súd poukazuje na výklad uvedený vyššie a zároveň na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/105/2013 zo dňa 10.12.2013, podľa ktorého „...súd so zreteľom na uvedené nevidí dôvod na vylúčenie aplikácie priaznivejšieho ustanovenie o premlčacej dobe trojročnej podľa Občianskeho zákonníka oproti premlčacej dobe štvorročnej typickej podľa Obchodného zákonníka, a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ. Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva úpravu premlčania má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2011 sp. zn. 5 M Cdo 20/2009).“

V danom prípade, keďže ide o zmluvu spotrebiteľskú, súd sa zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý činil 8,60 % ročne.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov v apríli 2005 činil úrok 5,45% p.a. Z toho je zrejmé, že ročný úrok dohodnutý medzi účastníkmi v danom značne neprevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za primeranú a v súlade s dobrými mravmi.

V časti uplatnených úrokov z omeškania súd žalovaných zaviazal k zaplateniu úrokov z omeškania v zákonnej výške 9 % resp. 9,25 % ročne zo súm jednotlivých splátok do zosplatenia úveru (22 splátok splatných od 20.7.2009 do 20.4.2011) odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia, ako to požadoval žalobca, ktorý úrok z omeškania je v súlade s § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase, kedy došlo k omeškaniu. Odo dňa 21.7.2009 až do 21.3.2011 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 1% p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú výšku 9 % ročne. Odo dňa 21.4.2011 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 1,25% p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú výšku 9,25 % ročne. Zároveň žalobcovi priznal úroky z omeškania zo 48 zosplatených splátok úveru v sume 7.059,84 eur odo dňa 21.5.2011 (k zosplateniu došlo 20.4.2011, pričom lehota na úhradu celej dlžnej sumy bola žalobcom stanovená na deň 4.5.2011) do zaplatenia. Odo dňa 21.5.2011 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 1,25% p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú výšku 9,25 % ročne.

Súd tak považoval nárok žalobcu v uvedenom rozsahu za dôvodný a priznal žalobcovi sumu 2.606,42 eur pozostávajúcu z istiny a úroku z úveru a zároveň úroky z omeškania.

Zároveň pokiaľ ide o platby žalovaných, je potrebné uviesť, že samotný žalobca v podaní zo dňa 3.6.2014 uviedol, že posledná úhrada žalovaných bola dňa 20.12.2007, pričom spolu uhradili 4.712,62

eur. Žalovaní teda uhrádzali platby a premlčanú časť dlhu, tieto platby tak nemohli byť zarátané na žalobcovi priznané nepremľčané splátky. Celková žalovanými uhradená suma neprevyšuje premlčanú istinu a úroky z úveru.

Žalobca si svoj nárok v konaní uplatňoval proti žalovanému v 1. rade aj z titulu toho, že s ním dňa 12.9.2011 uzatvoril Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku (ďalej len „dohoda“) a z toho, že žalovaný v 1. rade v tomto dokumente prehlásil, že má vedomosť o premlčaní dlhu a o jeho následkoch.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty (§ 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka).

Premľčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou premlčania. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Uplynutím premlčacej doby právo nezaniká, iba sa oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje nároky a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti.

Tak ako súd vyššie uviedol, právny vzťah medzi účastníkmi konania je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy a teda na tento je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu a teda aj na právny úkon uznania dlhu žalovanými. Dohodu o splátkovom kalendári a uznaní dlhu je potrebné považovať za dodatok k predbežne formulovanej štandardnej zmluve, teda k spotrebiteľskej zmluve, z ktorej žalobca odvodzuje svoj právny nárok. Právny režim predbežne formulovanej štandardnej zmluvy definovaný v čl. 3 ods. 2 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, teda nevyhnutne musí dopadať aj na predmetnú dohodu.

Dohoda o uznaní dlhu musí zodpovedať všetkým náležitostiam platného právneho úkonu, najmä musí byť určitá a zrozumiteľná. V prípade ak takouto dohodou dlžník uznáva premlčaný dlh, takéto uznanie zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase jeho uznania iba vtedy, ak dlžník, ktorý dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Ak dlžník nevedel o premlčaní, či už pre omyl skutkový alebo pre omyl právny, nemá jeho uznanie uvedené právne účinky. Dlžník sa i tu môže brániť námietkou, že dlh nevznikol, alebo že v čase uznania neexistoval.

Z vykonaného dokazovania a to z dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku nepochybne vyplýva, že záväzok žalovaný v 1. rade uznal dňa 12.9.2011. Pohľadávka žalobcu bola síce zosplatnená až listom zo dňa 26.4.2011, avšak dlh bol v čase uznania premlčaný čiastočne, nakoľko splatnosť jednotlivých splátok úveru nastala tri roky späťne ku dňu uznania dlhu. V čase uznania predstavovala pohľadávka žalobcu 13.695,02 eur, pričom sa malo jednať o istinu úveru. Istina ako aj úrok z úveru za tri roky predstavujú v danom prípade sumu 5.294,88 eur (pri splátke úveru 147,08 eur za 36 mesiacov). Naviac samotný žalobca v podaní zo dňa 3.6.2014 uvádza, že k poslednej úhrade žalovaných došlo dňa 20.12.2007. Z uvedeného je zrejmé, že ku dňu uznania dňa 12.9.2011 pozostával dlh uznaný žalovaným v 1. rade aj z premlčaných splátok predmetného úveru. Do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, je totiž potrebné začiatok plynutia premlčacej doby stanoviť v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti.

Žalovaný v 1. rade tak podpísal dohodu o uznaní až po uplynutí premlčacej doby, teda uznal už čiastočne premlčaný dlh.

V zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka je uznanie premlčaného dlhu podmienené vedomosťou dlžníka o jeho premlčaní a táto vedomosť je nevyhnutná pre právne účinné uznanie dlhu a vznik právnych následkov uznania.

Súd poukazuje na to, že samotné uznanie záväzku sa v predmetnej dohode nachádza v bode 2., no prehlásenie o vedomosti o premlčaní dlhu a jeho následkoch sa nachádza v bode 3. označenom ako forma splatenia záväzku a to až v posledných ustanoveniach. V danom prípade totiž ide o predformulovaný obsah dohody. Samotné uznanie dlhu je spojené s dohodou o uzavretí splátkového kalendára, pričom je možné mať pochybnosti o tom, že dlžník si bol vedomý dôsledkov uznania dlhu, najmä predĺženia premlčacej doby v zmysle § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Aj z výpovede žalovaného vyplýva, že zamestnanec žalobcu mu nijako nevysvetľoval obsah dohody, prípadne či sa jedná o premlčanú pohľadávku, alebo nie. Zamestnanec žalobcu navyše sám vyhľadával dlžníka za účelom podpisu dohody, teda iniciatíva k uzatvoreniu takejto dohody nevychádzala od spotrebiteľa. Spotrebiteľ, ktorému išlo najmä o to, aby mohol uhradiť dlh v splátkach, keďže sociálna situácia mu nedovoľovala uhradiť dlh naraz, musel podpísať celý formulár, pričom je zrejmé aj z výpovede žalovaného, že význam obsahu formulára, ktorý podpísal mu nebol zrejmý. Vzhľadom na takto predformulovaný obsah a okolnosti podpisu dohody možno mať vážne pochybnosti aj o tom, že ide o skutočný prejav vôle žalovaného v 1. rade uznať dlh a nejde iba o vôľu uzavrieť dohodu o splátkach so žalobcom.

V zmysle § 558 možno uznať aj premlčaný dlh za predpokladu, že ten, kto dlh uznal, o tomto premlčaní vedel. Také uznanie zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase jeho uznania len vtedy, keď dlžník, ktorý dlh uznal, vedel o premlčaní. Ak dlžník nevedel o premlčaní, či pre skutkový alebo pre právny omyl, napr. preto, že nepoznal ustanovenia zákona o premlčaní, nemá jeho uznania spomenuté právne následky.

Vzhľadom na vyššie uvedené ako aj na výpoveď žalovaného o tom, že nebol poučený o tom, že pohľadávka, ktorú má uznať, bola v čase podpisu čiastočne premlčaná, súd dospel k záveru, že prehlásenie žalovaného o vedomosti premlčania dlhu a jeho následkoch tak, ako bolo vykonané v dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 12.9.2011 nezakladá právny následok uznania premlčaného dlhu tak, ako to vyžaduje citované ustanovenie § 558 Občianskeho zákonníka.

Postup žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi, pretože podpisom takejto formulárovej dohody žalovaný v 1. rade ako spotrebiteľ zhoršil svoje zmluvné postavenie dohodnuté v pôvodnej zmluve v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Je nelogické, aby spotrebiteľ, ak by mal vedomosť o stave veci, mal záujem na uznaní záväzku a predĺžení premlčacej doby. Ide o znevýhodnenie spotrebiteľa výlučne v prospech dodávateľa, predložením vopred pripraveného tlačiva na podpis spotrebiteľovi.

Uznanie záväzku žalovanými bolo vykonané na predtlačí žalobcu, pričom listina bola označená ako Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktoré označenie môže u bežného občana - spotrebiteľa s minimálnym právnym vedomím za určitých okolností, keď je zo strany veriteľa, resp. jeho právneho nástupcu či už písomne alebo ústne, telefonicky či iným spôsobom, upozorňovaný, keď nie až zastrešovaný, možným súdnym konaním a následnou exekúciou, priviesť k rozhodnutiu uzavrieť takúto dohodu o splátkovom kalendári v snahe zabrániť jeho postihu a urovnať svoje záväzky voči druhej strane. V ďalšom si však možno často ani neuvedomuje, aké ďalšie prehlásenia podpísal, prípadne k akým ďalším povinnostiam alebo sankciám sa zaviazal, navyše keď samotná dohoda je vypísaná vo všetkých bodoch zástupcom druhej strany.

Súd preto predmetnú spotrebiteľskú vec podrobil aj z pohľadu súdnej kontroly nekalých obchodných praktík. Inštitút nekalej obchodnej praktiky je zákonným termínom, ktorý nie je možné prehliadať ani v rovine súkromného práva.

Pri vyhodnocovaní praktiky dodávateľa súd musí operovať priemerným spotrebiteľom (Smernica Rady a EP 2005/29 bod 19 Preambuly) a existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ

podpíše dokument sledujúc dosiahnutie splátok. V skutočnosti ide preto podľa citovanej Smernice (čl. 5 a 9) o nekalú obchodnú praktiku a neodbornú starostlivosť dodávateľa v záujme vyššej kvality života ľudí.

V prípade, že žalobca uplatňuje právo po použití nekalej obchodnej praktiky, súd môže odmietnuť poskytnúť ochranu takto uplatnenému právu. Ak sa právo uplatňuje po použití nekalej obchodnej praktiky, ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Konaním v rozpore s dobrými mravmi na účely zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z. z. (účinný v čase podpisu dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku) sa rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej dohody (§ 4 ods. 8 zák. o ochrane spotrebiteľa).

U iných praktík ako sú taxatívne uvedené v prílohe č. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa je pre záver o nekalosti dôležitá existencia nižšie uvedených aspektov.

Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov (§ 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa).

Odbornou starostlivosťou sa rozumie úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti (§ 2 písm. u) zákona o ochrane spotrebiteľa).

Podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa sa rozumie využitie obchodnej praktiky na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil (§ 2 písm. r) zákona o ochrane spotrebiteľa).

Zámer žalobcu dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 2.9.2011, ktorú podpísal žalovaný v 1. rade, súd hodnotí ako nekalú obchodnú praktiku, pretože boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa. Uznanie dlhu žalovaným v 1. rade, súd považuje za právne neúčinné, pretože žalovaný nemal vedomosť o následkoch uznania dlhu, ktoré je zakomponované do dohody o uzavretí splátkového kalendára, pričom je možné mať pochybnosti o tom, že ide o skutočný prejav vôle žalovaného uznať dlh a nejde iba o vôľu uzavrieť dohodu o splátkach so žalobcom. Z uvedeného je zrejmé, že pri dostatku informácií by žalovaný v 1. rade uvedenú dohodu spojenú s uznaním dlhu nepodpísal. Žalobca v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti žalovaného v 1. rade nepoučil o následkoch podpisu dohody a uznania. Sám iniciatívne vyhľadal žalovaného v 1. rade, pričom tento v dobrej viere a snahe uhradiť dlh v splátkach, podpísali formulár, obsah ktorého mu nebol úplne zrejmý. Žalovaného vyhľadal v mieste jeho trvalého bydliska, ako to vyplynulo z jeho výpovede. V dôsledku takéhoto konania mohol byť žalovaný konfrontovaný rodinnými príslušníkmi alebo aj blízkymi spolubývajúcimi a aj pôsobenie tohto prostredia mohlo ovplyvniť žalovaného v jeho správaní, výsledkom ktorého bolo podpísanie formulárovej predtlačky uznania dlhu a uzatvorenia splátkového kalendára s cieľom čo najskoršieho odchodu pracovníka žalobcu a nevyvolávania akýchkoľvek domnienok v súvislosti s jeho zotrvaním v domácom prostredí žalovaného v 1. rade, ktorý úkon pod vplyvom uvedených faktorov mohol byť žalovaným vykonaný bez náležitého oboznámenia sa s jednotlivými ustanoveniami dohody, a tak v konečnom dôsledku k jeho zaviazaniu sa k ďalším povinnostiam a súčasne vyvolaniu právnych následkov vyplývajúcich z príslušných právnych predpisov, ako je napr. predĺženie premlčacej doby na uplatnenie práva žalobcu, o ktorých žalovaný nemal vedomosť.

Zo samotného znenia dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je zrejmé, že sa jedná o formulárový dokument, ktorý má zdanlivo pôsobiť ako ústupok žalovanej strane vo forme povolenia

splátok dlhu, no jeho skrytým cieľom je dosiahnutie uznania záväzku a tým predĺženie premlčacej lehoty na uplatnenie žalobného nároku. Zo samotného textu predmetnej dohody vyplýva, že ide o formulár, ktorý žalobca používa vo vzťahu k neurčenému počtu dlžníkov a údaje o dlžníkoch sú následne do formulára dopisované rukou. Ak dlžník podpisuje takúto dohodu, nerobí to z dôvodu, aby uznal svoj záväzok, ale aby dosiahol možnosť uhrádzať svoj dlh v splátkach. Uznanie záväzku je cieľ sledovaný žalobcom, nie však žalovanými ako spotrebiteľmi, ktorý obsah formulára nemôže nijako ovplyvniť.

Celé toto konanie vrátane zabezpečenia uznania záväzku možno potom hodnotiť ako konanie prinajmenšom špekulatívne s cieľom zabezpečenia exekučného titulu a následného vedenia exekúcie voči žalovanému v 1. rade na pohľadávku, ktorá síce je tvorená dlžnou istinou ku dňu postúpenia, no príslušenstvom pohľadávky spočívajúcom jednak v úrokoch z omeškania za niekoľko rokov omeškania, ako aj v trovách konania, a to najmä trovách právneho zastúpenia, ktorá suma môže v konečnom dôsledku niekoľkonásobne prevýšiť dlžnú sumu, ktorú v konečnom dôsledku bude musieť žalovaný uhradiť.

Ak by žalobca postupoval s odbornou starostlivosťou, nepoužil by jeden formulár, ktorý obsahuje dohodu o splátkach ako dvojstranný právny úkon, zároveň uznanie dlhu ako jednostranný právny úkon a prípadne ešte aj pristúpenie k záväzku podľa § 533 OZ. Takto vytvorený formulár pôsobí na spotrebiteľa prinajmenšom máťuco, pričom možno predpokladať, že práve to je jeho účelom.

Je možné konštatovať, že ide o nekalú praktiku zo strany žalobcu, ak pri dohodách o uzavretí splátkového kalendára navádza vo formulároch dlžníka k uznaniu premlčaného dlhu. Naviac vyhlásenie o tom, že ide o premlčaný dlh a rovnako o jeho následkoch bolo žalobcom dopredu pripraveným textom v podobe formulára, ktorý bol vytlačený drobným písmom. Text vyhlásenia o premlčanom dlhu splyva a stráca sa v ďalšom texte formulára, čo spôsobuje, že bežný priemerne informovaný spotrebiteľ si ho nemusí všimnúť, prehliadne ho a neprečíta si ho. Aj v prípade, že by uvedený text prečítal a nemá právnické vzdelanie, ťažko možno predpokladať, že by si mohol byť vedomý právnych dôsledkov uznania dlhu, najmä predĺženia premlčacej doby.

Keďže súd zámer žalobcu dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 12.9.2011, vyhodnotil ako nekalú obchodnú praktiku, lebo pri uzavretí predmetnej dohody neboli dodržané princípy dobromyseľnosti a čestnosti, tak ako sa nimi súd zaoberal a uviedol vyššie a ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, teda absolútne neplatný, súd neposkytol ochranu takto uplatnenému právu.

Vo výroku rozsudku, ktorý ukladá povinnosť dlžníkovi i ručiteľovi zaplatiť žalovanú pohľadávku tomu istému veriteľovi, u každého z nich však zo samostatného právneho dôvodu, treba jasne vyjadriť okrem iného aj povahu záväzku, najmä z hľadiska toho, či sú dlžník a ručiteľ povinní plniť každý celú pohľadávku a či splnením pohľadávky jedným z nich zanikne povinnosť druhého (R 2/1975).

Pri uvedenej formulácii nezakladá súdne rozhodnutie v rozpore s hmotnoprávnym základom veci dva samostatné výroky o povinnosti dlžníka a ručiteľa zaplatiť veriteľovi rovnakú sumu s príslušenstvom. Súčasne je pre úplnosť vyjadrenia hmotnoprávných vzťahov medzi účastníkmi konania potrebné, aby súd v dôvodoch rozhodnutia uviedol, že určitú sumu, ktorú vo výroku prisúdil spolu s príslušenstvom, je jeden zo žalovaných povinný zaplatiť ako dlžník veriteľa a druhý ako ručiteľ dlžníka. Nie je totiž vhodné, aby výrok rozsudku obsahoval také skutočnosti, ktoré svojou povahou patria do odôvodnenia rozhodnutia.

Súd preto žalovaného v 2. rade ako ručiteľa podľa dohody o ručení zo dňa 22.4.2005 zaviazal na plnenie v súlade s § 548 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže žalovaný v 1. rade ako dlžník po výzve veriteľa dlh, za ktorý ručiteľ zodpovedal, nesplnil.

Pokiaľ ide o tvrdenie vedľajšieho účastníka, že došlo k odstúpeniu od úverovej zmluvy, táto skutočnosť z vykonaného dokazovania nevyplývala. Súd požiadal o vyjadrenie aj pôvodného veriteľa, pričom tento v podaní zo dňa 13.5.2014 uviedol, že sám ani nevyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. K mimoriadnemu zosplatneniu došlo až listom žalobcu zo dňa 26.4.2011, z jeho obsahu však nevyplývalo, že by išlo o odstúpenie od úverovej zmluvy.

Podľa § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije.

S poukazom na vyššie uvedené súd o trovách konania rozhodne samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.